

PREEK8

Gemeente van onze Heer Jezus Christus!

Pasen klinkt als Pascha.

Pasen en Pascha hebben dan ook alles met elkaar te maken.

De Bijbel heeft twee delen – het Oude Testament en het Nieuwe Testament. En elk deel cirkelt om een daad van bevrijding.

In het Oude Testament is dat het verhaal van de exodus, de uittocht het slavenhuis, de bevrijding van tirannieke machten.

In het Nieuwe Testament is dat het verhaal van de opstanding.

Het verhaal van een bevrijding die nog verder gaat, nog dieper.

De bevrijding van de machten van de hel, het kwade en de dood.

Bij de viering van het Pascha vraagt het jongste kind van het Joodse gezin: *Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?*

En het antwoord wordt gegeven in de lezingen van de oude geschiedenis en in de liederen die bezingen wat er toen gebeurde.

In dat antwoord wordt de eer gegeven aan wie de eer toekomt.

Aan Hem die in deze nacht de duisternis verdreef van de aarde.

Want Hij leidde in deze nacht zijn volk uit uit Egypte.

En dat verhaal is doorgegaan.

Het is steeds wonderlijker geworden en steeds rijker.

Het is uiteindelijk het verhaal geworden van Hem die opstond uit de dood en die de kilte van het graf verliet.

Het is het verhaal geworden van de lieve Zoon van God, dat mensenkind, rechtvaardig als geen ander en gehoorzaam tot in de dood, die door de Vader tot leven is gewekt.

Het is het verhaal geworden van de Levensvorst, die zijn vrienden en leerlingen voorging naar Galilea.

Het is het verhaal geworden van een geweldige beweging die daar en toen op gang kwam en die nooit meer tot stilstand komt, maar voortgestuwd wordt tot het einde van de geschiedenis.

Dáárom, kindlief, is de Paasnacht zo anders dan alle andere nachten.

Maar zijn er onder ons nog kinderen die deze vraag stellen?

Leren wij onze kinderen die vraag nog stellen, om er dan geestdriftig ons antwoord op te geven?

Of zijn we misschien bang dat ons antwoord bij onze kinderen een nieuwe vraag oproept?

Een vraag die echoot in ons eigen hart.

De vraag: *Als de Paasnacht dan zo anders is dan alle andere nachten, waarom is het dan morgen niet allemaal echt anders?*

Alles en iedereen?

Volstrekt en voor altijd?

Ja, waarom is het na de Pasen niet allemaal echt anders geworden?

Andere woorden dan al dat gezemel zonder inhoud en kracht.

Andere daden dan die aarzelende, halve en soms laffe daden die geen zoden aan de dijk zetten.

Andere oplossingen voor conflicten dan altijd maar weer de keuze voor geweld of het domweg afbreken van het gesprek.

Een ander Ierland, een andere Balkan, een ander Ethiopië.

Een ander gezicht van de aarde dan dit geschonden en verminkte.

Een andere kerk.

Een ander mens.

Een ander ik!

Waarom niet?

Leven die vragen bij u helemaal niet?

Kost het u geen enkele moeite om Pasen, het feest van het vernieuwde leven, te vieren in een geschonden wereld die nog zo gestempeld is door het oude leven? Wordt u nooit besprongen door de twijfel of Pasen niet is verzand?

Is het met Pasen niet gegaan als met het Pascha?

Eerst: *Looft de Heer, want Hij is hoog verheven. Het paard en zijn ruiter stortte Hij in zee.*

Dan: *Waren we maar in Egypte gebleven. Daar hadden we tenminste te eten en te drinken.*

De ene keer: *Juda werd Gods heilig volk, Israël zijn eigen koninkrijk.*

Dan weer: *Waar zijn toch al de wonderen waar onze vaders van vertelden?*

De uittocht uit Egypte is doodgelopen in de ballingschap in Babel. En daarna is het nooit meer echt wat geworden met het volk van God.

En moeten we niet zeggen dat het met Pasen net zo is gegaan? Zijn de machten van deze wereld niet te hard en te taai gebleken om ze te verbreken?

Weet u – als Pasen voor ons inderdaad zo'n moeilijk verhaal geworden is – wat daarvan dan de oorzaak zou kunnen zijn?

Zou dat ook kunnen zijn omdat we Goede Vrijdag nog niet voldoende begrepen hebben?

Zou dat ook kunnen zijn omdat we de consequenties van Goede Vrijdag nog niet genoeg in de gaten hebben?

Zou dat ook kunnen zijn omdat het nog niet echt tot ons is doorgedrongen hoe nauw Goede Vrijdag en Pasen op elkaar betrokken zijn?

Mag ik u eens vragen: Welk verhaal kunt u moeilijker begrijpen – dat van Goede Vrijdag of dat van Pasen?

Het verhaal van het kruis of het verhaal van het lege graf?

Het verhaal van Jezus die stierf of het verhaal van Jezus die opstond uit de dood en weer tot leven kwam?

Welk verhaal is het minst geloofwaardig?

Ik ben in de afgelopen week eigenlijk opnieuw tot de ontdekking gekomen dat de geschiedenis van Goede Vrijdag het minst geloofwaardig is. Dat die gebeurtenis het moeilijkst met ons verstand te vatten is.

Maar als je dat verhaal eenmaal hebt leren aanvaarden, dan is het verhaal van de opstanding echt niet meer zo absurd.

Want dat Jezus Christus, de Zoon van God, aan het kruis gestorven is, is vele malen ongelooflijker dan dat Hij op de derde dag na zijn dood weer opstond. Christus' opstanding is – in alle eerbied gezegd – niet meer dan het logische gevolg van zijn kruisdood.

Daar moést het gewoon van komen.

Dat kon niet uitblijven.

En een logisch gevolg van de opstanding is dat het goed komt met deze wereld en dit leven.

Dat de ban gebroken is en dat het wel degelijk anders wordt.

Een ander Ierland, een andere Balkan, een ander Ethiopië.

Een andere kerk.

Andere mensen.

Een ander ik!

Dat gebeurt onfeilbaar zeker.

Als je eenmaal de rijkdom van Goede Vrijdag hebt ontdekt en hebt leren geloven dan kan niemand je daar meer van afpraten.

Als je de boodschap van het kruis hebt leren verstaan waaraan niemand minder dan de Zoon van God is doodgebloed, dán weet je dat deze wereld een onvoorstelbaar heerlijke toekomst tegemoet gaat.

Dán weet je dat die toekomst door niets meer geblokkeerd wordt.
Want wat is er op Goede Vrijdag gebeurd?
Toen heeft Christus gemeenschap gesticht tussen God en de wereld.
Toen heeft Christus een relatie gelegd tussen de heilige God en een vijandige wereld.
Toen heeft Christus iets gedaan dat onmogelijk is.
Want God en de wereld, die kunnen niet samengaan.
Die verdragen elkaar niet.
Dat vloekt met elkaar.
Dat wringt en wrikt en scheurt en breekt.
God en wereld hebben elkaar de oorlog verklaard.
Want God is de Heilige.
En Gods heiligheid betekent dat Hij elke vorm van kwaad verafschuwt.
Ja, Hij walgt ervan.
Zoals wij er van walgen als we bedenken dat de ene mens plezier beleeft aan het martelen van een ander mens.
Zoals wij er van over onze nek gaan als we horen dat er mannen zijn die een meisje van drie of vier jaar sexueel misbruiken.
Daar word je toch niet goed van!
Nou, bij ons moet het soms al heel ver gaan om zo'n gevoel van diepe walging op te roepen. We zijn soms zo afgestompt en we kunnen zoveel eelt op onze ziel hebben dat sommige beelden of verhalen ons niet veel meer doen.

Maar Gods heiligheid betekent dat Hij zo teer gevoelig is dat Hij niets verdragen kan. Elk hard woord, elke kille blik, elke liefdeloze gedachte, elke zelfzuchtige daad treft Hem als een mokerslag.
We kunnen ons dan ook niet bij benadering indenken wat het voor God betekent onze wereld dag in, dag uit te verdragen. Dat alles verdient niet anders dan de heilige toorn van God.

Alles wat de mensen met elkaar aan boosheid opstapelen daar kan God eenvoudig niet aan voorbij zien. De heilige God, die zijn heilige eisen stelt aan het menselijk leven en samenleven – Hij kan de menselijke ongerechtigheden niet behandelen alsof het niets voorstelt.
Hij toornt erover met heilige toorn.
Hij walgt van de zonden.
Hoe is het mogelijk dat God met de wereld, met ons is verder gegaan?
Omdat Christus aan het kruis als een bliksemafleider die toorn van God om onze zonden heeft ondergaan.
En door zijn Zoon zo over te geven in de dood als straf over al ons kwaad nam de Rechter van hemel en aarde in heilige liefde de rol van de schuldige misdadiger op zich.
Zo is God tot het uiterste gegaan om de vijandige wereld terug te winnen. Groter wonder is in deze wereld niet vertoond dan dat Christus aan het kruis de toorn van God over al ons kwaad onderging en zo de liefde van God voor de wereld toonde.
Verder dan op Goede Vrijdag kon God niet gaan om ons te laten weten hoeveel Hij om ons gaf.
En Pasen is van die liefde het logische gevolg.
Want hoe had God zo'n enorme investering kunnen doen zonder de oogst daarvan binnen te halen?
Zou Christus op Goede Vrijdag tegen zo'n hoge prijs zo'n enorme rijkdom voor ons hebben verworven zonder ons bezitters van die rijkdom te maken?
En dat is Pasen.

Pasen is dat Christus ons nu laat delen in wat Hij op Goede Vrijdag voor ons tot stand bracht.

In Rom. 4,25 zegt Paulus dat Christus is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging.

En in 5,10 pakt Paulus dat weer op als hij zegt dat wij behouden worden doordat Hij leeft.

Pasen is dat Christus in het verborgene aan het werk is gegaan om onze gevangenis open te breken. Want we zitten allemaal in wat de Bijbel de gevangenschap van de zonde noemt. Alleen heeft dat voor ieder weer een andere kleur.

De één lijdt onder een heel diep schuldbesef.

Een ander lijdt onder vreselijke angsten.

Weer een ander lijdt aan leegte en wanhoop.

En als je de krant leest en denkt wat er week in, week uit gebeurt, dan is ons bestaan van die leegte en wanhoop doortrokken.

Maar de apostelen en de evangelisten zeggen: Het is Pasen geworden.

Jezus is opgestaan en Hij breekt onze gevangenissen open.

De rechtvaardiging die Hij op Goede Vrijdag aan het kruis verkregen heeft, die komt Hij nu uitdelen.

En die rechtvaardiging betekent: vrijspraak en alles wat daarvan het gevolg is.

Herstelde relaties zou je dat kunnen noemen.

Of er mogen zijn.

We mogen er weer zijn, onder een open hemel, met God als onze Vader. God wil ons kennen.

Ja, het moest na Goede Vrijdag gewoon wel Pasen worden om ons in die rijkdom te laten delen.

Want Goede Vrijdag zonder Pasen – dat zijn goudstaven opgeborgen in een kluis achter centimeters dikke deuren en een niet te kraken cijferslot waar niemand bij kan.

Goede Vrijdag zonder Pasen – dat is een rijke oliebron zonder pijpleiding om ervan te kunnen profiteren.

Goede Vrijdag zonder Pasen – dat is dood kapitaal dat niemand ooit echt ontvangt. Alles is volbracht, maar we krijgen er geen deel aan.

Maar Goede Vrijdag mét Pasen – dat is dat Hij die voor ons de poort naar het Vaderhuis opengooide ons nu ook door die poort mee naar binnen neemt. En rusteloos aan het werk is om door Zijn Geest en Woord ons deel te geven aan dat heil.

En als we dit beseffen, broeders en zusters, dan kijken we toch met andere ogen in deze wereld rond.

Want zo voor het oog lijkt er wel niets veranderd.

Het lijkt alsof de oude wereld nog steeds oppermachtig is en de oude wetten en regels ons nog steeds in een ijzeren greep houden.

En zeker als we bedenken dat de opstanding van Christus alweer tweeduizend jaar geleden plaats vond kan de gedachte ons overvallen: *Het wordt echt niks meer met die nieuwe wereld en dat nieuwe leven. Het is een fabeltje gebleken! Een utopie!*

Maar als we ons dan weer voor ogen stellen wat God op het spel heeft gezet door zijn eigen Zoon voor ons over te geven in de dood, dan mogen we weer weten: *Nee, die hoge prijs heeft God echt niet betaald om de boel alsnog in het slop te laten lopen. Als God zo hoog heeft ingezet, dan kan onze toekomst en de toekomst van de wereld alleen maar zeker zijn!*

*Nu doet geen vijand ons meer kwaad;
al dreigt hij ook, het heeft geen baat.*

Halleluja, halleluja.

*Hij ligt in 't stof, hij heerst niet meer,
wij zijn Gods eigen kinderen weer.*

Halleluja, halleluja.

*Voor wie vertrouwen op uw woord
ontsluit Gij zelf de donkere poort.
Halleluja, halleluja.
Zo laat ons dan uit alle macht
lofzingen Hem, wiens heil ons wacht.
Halleluja, halleluja.*

23-04-2000

Tekst:

Romeinen 5:10,11

Lezen:

Psalm 114

Mattheus 28,1-10

Zingen:

Psalm 149, 2 en 5

Gezang 216, 1 en 2

Gezang 268 (Opwekking)

Psalm 95, 1 en 3

Kinderlied 57

Gezang 196, 1. 4 en 6

Gezang 208: 1.2.3.7.8.9.10.11. 12.15.

17.18.19 (wisselzang)

Gezang 205: 1.3.5 en 6

Psalm 98: 1 en 2

Gezang 231: 1 en 2

Gezang 456: 3

AMEN.